

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 aprilie 2022, în propria cauză penală de către inculpatul

*Mircos Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar din
XXXXX și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 28.05.2019 până la 10.12.2021;

Instanța de apel de la 14.02.2022 până la 05.04.2022;

Instanța de recurs de la 25.07.2022 până la 07.12.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 10 decembrie 2021, Mircos Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Mircos Vasile, s-a suspendat condiționat, cu stabilirea perioadei de probațiune de 1 (un) an.

S-a încasat de la Mircos Vasile, în beneficiul statului, cheltuieli de judecată în sumă de 11 105 (unsprezece mii una sută cinci), 80 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Mircos Vasile la data de 16 martie 2018, aproximativ la ora 19 și 40 minute, ora exactă nu a fost stabilită, fiind posesorul permisului de conducere nr. XXXXX cu acordarea dreptului de conducere a mijloacelor de transport de categoriile „A și B”, conducând automobilul de model „Dacia Logan” numărul de înmatriculare XXXXX, deplasându-se pe traseul

M-3, pe lângă satul Cealîc spre direcția satului Balabanu, raionul Taraclia, încălcând Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, și anume pct. 45 alin. (1), lit. a), b), d) și alin. (2) conform cărora, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limită de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră și în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, precum și încălcând pct. 34 alin. (3) din Regulamentul Circulației Rutiere conform căruia, pentru atenționarea altor participanți la trafic și pentru semnalizarea vehiculelor în cazul deplasării pe timp de zi, trebuie de a micșora viteza și de a se opri, conducătorul mijlocului de transport sus menționat manifestând neatenție și alegând viteza de deplasare incorect, în rezultatul cărui fapt a efectuat coliziunea pe sectorul de drum 1298 +75 km, cu bicicleta condusă de Muntean Vasili, anul nașterii 1975, care se deplasa pe carosabil în aceeași direcție, provocând ultimului leziuni corporale sub formă de traumei craniu-cerebrale deschise, cu 4 fracturi a arcului și bazei craniului, deteriorarea membranelor creierului, contuzia creierului, deteriorarea tulpinii creierului, care a provocat decesul ultimului la fața locului.

Astfel, acțiunile inculpatului Mircos Vasile au fost încadrate juridic în prevederile art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane*”.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Ahmedov Ruslan în numele inculpatului Mircos Vasile, prin care a solicitat casarea totală a sentinței ca ilegală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mircos Vasile să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta săvârșită nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea apelului a indicat că, sentința primei instanțe este ilegală, nefondată și pasibilă casării din următoarele considerente.

Prima instanță a apreciat probele unilateral în defavoarea inculpatului, or, expertul a declarat că Mircos Vasile deplasându-se cu viteza de 60 km pe oră, nu a avut posibilitatea tehnică de a evita coliziunea cu biciclistul Muntean Vasili prin frânare, așa cum distanța până la oprire pentru a nu pune în pericol securitatea traficului cu viteza de 60 km pe oră, este de 42 de metri. Totodată, în cadrul experimentului a fost constatat că, la faza de lumina scurtă a farurilor, distanța de la

care putea fi observată bicicleta aflată sub unghiul de 45 de grade față de banda de separare a carosabilului, este de 27,4 metri.

Având în vedere circumstanțele menționate, prima instanță a făcut o concluzie absolut ilegală, precum că inculpatul Mircos Vasile se deplasa cu viteza care nu asigura securitatea traficului, deoarece erau condițiile de vizibilitate redusă și în momentul apariției părții vătămate, acesta nu putea să evite coliziunea prin frânarea.

Totodată, prima instanță a făcut o concluzie absurdă precum că, încălcările a Regulamentului Circulației Rutiere admise de către partea vătămată Muntean Vasili, nu sunt în legătură cauzală cu urmările prejudiciabile produse.

În acest sens, un șir de circumstanțe constatate de prima instanță, au fost stabilite neîntemeiat.

În sentința atacată, prima instanță a menționat că, în momentul producerii accidentului rutier, afară era ceața și respectiv vizibilitatea era redusă. Concluzia respectivă, instanța de fond a motivat prin declarațiile inculpatului Mircos Vasile și martorilor Carajev Stanisav și Terzinova Alina. Însă, nimeni din persoanele sus menționate nu a declarat că, în seara producerii accidentului rutier afară era ceață. Persoanele menționate mai sus nu au declarat că, în momentul accidentului rutier era întuneric și porțiunea de drum la care s-a produs accidentul rutier, nu era iluminată. Martorul Mamai Iulian, care primul a ajuns la locul producerii accidentului rutier și a comunicat la serviciul 112 despre producerea accidentului rutier, nu a comunicat că, la data de 16 martie 2018, afară era ceață. La fel, martorii Carajev Stanislav și Terzinova Alina, au declarat că vizibilitatea era una bună, undeva de 100-150 de metri, ceea ce combate concluziile primei instanțe referitor la existența vizibilității reduse. Totodată, necătând la faptul că, în procesul-verbal de cercetare la fața locului ofițerul de urmărire penală a indicat că, cercetarea la fața locului s-a efectuat pe întuneric și cu ajutorul iluminării artificiale, din fototabel anexat se observă că, la momentul cercetării la fața locului nu era ceață și traseul nu era ud. Mai mult ca atât, în învinuirea formulată nu este indicat că, inculpatul a manifestat neglijență față de condiții de vizibilitate redusă în momentul producerii accidentului rutier.

Alte date în afară de declarațiile inculpatului și a martorilor pentru stabilirea vitezei de deplasare a automobilului inculpatului, la materialele dosarului lipsesc, ceea ce nu a permis expertului la întocmirea raportului de expertiză auto tehnică nr. 34/12/1-R-3420 din 25 iulie 2018, să stabilească viteza exactă a deplasării automobilului inculpatului.

Totodată, apărarea a indicat că este neîntemeiată imputarea inculpatului Mircos Vasile precum că, acesta a manifestat neatenție și a ales viteză incorectă, or, în Regulamentul Circulației Rutiere lipsește noțiunea de viteză incorectă.

Mai mult ca atât, întrebarea cu privire la viteza corectă și posibilitatea deplasării inculpatului cu viteza mai redusă, a fost soluționată prin raportul de expertiză nr. 34/12/-1-R-520 din 06 martie 2019, în care s-a constatat că, conducătorul automobilului de model „Dacia Logan” numărul de înmatriculare XXXXX, nu putea să aleagă viteză pentru a evita coliziunea cu obstacol, deoarece nu putea să prevadă apariția obstacolului și natura acestuia.

La fel, inculpatului Mircos Vasile a fost neîntemeiat imputată încălcarea pct. 45 subpct. 1) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, or, de la începutul urmăririi penale, inculpatul Mircos Vasile a comunicat că se simțea normal și nu era obosit în momentul conducerii automobilului. Totodată, în cadrul procesului penal s-a constatat că, experiența în conducerea a mijloacelor de transport a inculpatului Mircos Vasile este mai mult de 10 ani, respectiv, acesta dispune de experiența necesară pentru prognozarea situațiilor periculoase în trafic. La fel, inculpatul Mircos Vasile a ținut cont de situația rutieră, și se deplasa cu viteza admisibilă, precum și nu s-a sustras de la conducerea automobilului. Totodată, inculpatul Mircos Vasile a comunicat că, nu a văzut pe biciclistul Muntean Vasili până la coliziunea cu acesta, iar după coliziunea brusca a întors volanul în dreapta și s-a derapat de pe traseul.

La fel, apărarea nu este de acord cu concluziile instanței de fond, precum că biciclistul Muntean Vasili se deplasa pe banda sa de deplasare până la coliziune, faptul care instanța de fond a constatat prin declarațiile martorilor Carajev Stanislav și Terzinova Alina. Or, într-adevăr martorul Carajev Stanislav a declarat că, Muntean Vasili se deplasa cu bicicleta pe banda sa de deplasare mai aproape de banda de separare, precum și că bicicleta avea catadioptru, precum și că partea vătămată a trecut pe banda de contrasens. Însă, după darea citirii declarațiilor martorului Carajev Stanislav de la urmărire penală, ultimul a declarat că declarații de la urmărire penală sunt mai precise, deoarece au fost depuse la scurt timp după producerea evenimentelor. În declarațiile respective, martorul a declarat că, Muntean Vasili se deplasa haotic, ieșea pe banda de contrasens și crea obstacole pentru alte mijloace de transport conducătorii cărora îi claxonau. Totodată, după darea citirii declarațiilor de la urmărire penală, martorul Carajev Stanislav a menționat că bicicleta nu avea catadioptru. Declarațiile asemănătoare a făcut și martorul Terzinova Alina, după darea citirii a declarațiilor acesteia de la urmărire penală.

Totodată, faptul că până la coliziune Muntean Vasili se deplasa pe banda de contrasens și nu pe banda sa de deplasare, se confirmă și prin schema accidentului rutier. Potrivit respectivei scheme, locul coliziunii se află la distanța de 1 metru de la banda de separare în direcția de sud și la distanța de 3,05 metri de la marginea benzii de separare, adică pe banda de deplasare a automobilului inculpatului. La fel, coliziunea s-a produs în partea dreaptă a bicicletei, și în coroborare cu concluziile

expertizei judiciare nr. 34/12/1-R-3420 din 25 iulie 2018 rezultă că, partea vătămată se deplasa pe aceeași bandă de circulație ca și automobilul inculpatului, însă nu se deplasa în aceeași direcție, dar ieșea pe această bandă.

La fel, avocatul a menționat că este neîntemeiată imputarea inculpatului Mircos Vasile încălcării prevederilor pct. 34 alin. (3) din Regulamentul Circulației Rutiere, deoarece careva date obiective precum că ultimul a fost orbit de către farurile altui mijloc de transport, la materialele dosarului lipsesc.

În opinia apărării, anume încălcările regulilor circulației rutiere din partea biciclistului Muntean Vasili, se află în legătură cauzală cu urmările cazului. Or, ultimul se afla în stare de ebrietate, și din declarațiile martorilor Carajev Stanislav și Terzinova Alina, acesta nici nu putea să se urce pe bicicleta aflându-se lângă bar, iar urcându-se se deplasa haotic. Totodată, reieșind din concluzia medico-legală nr. 201811C0101 din 01 iunie 2018, în sângele lui Muntean Vasili a fost depistată concentrația alcoolului etilic - 2,79 g/l, ceea ce depășește limita stării de ebrietate în grad avansat. Totodată, Muntean Vasili se deplasa pe bicicleta ca nu era dotată de catadioptru nici din partea din față și nici din spate, fără a fi îmbrăcat în veste reflectorizante, și a fost tamponat în timpul ce se afla la distanța mai mare de 3 metri de la marginea carosabilului. Astfel, anume nerespectarea de către Muntean Vasili a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, a provocat accidentul rutier și se află în legătură cauzală cu urmările produse.

Respectiv, apărarea a ajuns la concluzia că inculpatul nu a încălcat niciun punct din Regulamentul Circulației Rutiere, și urmează să fie achitat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 aprilie 2022, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către avocatul Ahmedov Ruslan în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Mircos Vasile a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, individualizată prin *„încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane”*.

În confirmarea acestei concluzii, instanța de apel a reținut în calitate de probe date citirii de către partea acuzării în cadrul examinării cauzei în apel, a următoarelor acte și documente procesuale: raportul ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Taraclia (f.d.3, vol. I); raportul colaboratorului de serviciu al Inspectoratului de Poliție Taraclia (f.d.4, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu schema accidentului rutier și fototabel anexat. Din procesul-verbal de cercetare la fața locului rezultă că, accidentul rutier s-a produs pe traseul M-3 128 + 75

km. La fel, automobilul de model „Dacia Logan” numărul de înmatriculare se afla în șanț în partea dreapta deplasării sale. Bicicleta de culoare albastră se afla pe banda de deplasare de contrasens (f.d.5-16, vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a automobilului de model „Dacia Logan”, numărul de înmatriculare WVL 228, din 19 martie 2018 (f.d.27, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 22 martie 2018 (f.d.41, vol. I); raportul de constatare nr. 201811P0175 din 27 martie 2018 de examinare a lui Mircos Vasile, potrivit căruia la ultimul s-au constatat excoriații pe frunte, fractură tasată vertebrei cervicale C6, cu hernie intervertebrale la nivelul C5-C6, C6-C7, produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie (f.d.43-45, vol. I); procesul-verbal de efectuare a experimentului din 27 iunie 2018 (f.d.90-92, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 201811C0101 din 01 iunie 2018, de examinare a cadavrului lui Muntean Vasili (f.d.100-102); raportul de expertiză judiciară nr. 201811D0074 din 13 aprilie 2018 de examinare a lui Mircos Vasile, potrivit căruia pe corpul acestuia s-au constatat, excoriații pe frunte, fractură tasată vertebrei cervicale C6, cu hernie intervertebrale la nivelul C5-C6, C6- C7, produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie (f.d.108-109, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3420 din 25 iulie 2018 (f.d.115-121, Vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-520 din 06 martie 2019 (f.d.166-168, vol. I); declarațiile succesorului părții vătămate Mironicenco Valentina (f.d.229-231, vol. I); declarațiile martorului Carajov Stanislav (f.d.233-236, vol. I); declarațiile martorului Carajev Serghei (f.d.238, vol. I); declarațiile martorului Terzinova Alina (f.d.240-242, vol. I); declarațiile succesorului părții vătămate Mironicenco Valentina în ședința de judecată în prima instanță din 13 mai 2021, în care a depus declarațiile identice depuse în ședința de judecată din 11 octombrie 2019 (f.d.13-15, vol. II); declarațiile martorului Carajev Stanislav (f.d.24-27, vol. II); declarațiile martorului Terzinova Alina depuse în ședința de judecată din 23 iunie 2021, în care a depus declarații identice declarațiilor depuse în ședința de judecată din 11 octombrie 2019 (f.d.28-30, vol. I); declarațiile martorului Carajev Serghei depuse în ședința de judecată din 23 iunie 2021, în care a depus declarații identice declarațiilor depuse în ședința de judecată din 11 octombrie 2019. Suplimentar a declarat că, în momentul producerii accidentului rutier, afară era ceață (f.d.31-32, vol. II); declarațiile inculpatului Mircos Vasile (f.d.37-39, vol. II); declarațiile martorului Mamai Iulian (f.d.46-47, vol. II).

În acest context, referitor la motivele invocate de apelant, sub aspectul că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu dovedesc existența în acțiunile inculpatului Mircos Vasile a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal,

instanța de apel a menționat că, argumentele apelantului sunt combătute prin declarațiile martorilor Carajev Stanislav, Terzinova Alina, Carajev Serghei și Mamai Iulian, acestea fiind în corespundere cu probele acumulate și puse la baza rechizitoriului.

Urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu s-a constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Dat fiind că, inculpatul Mircos Vasile nu a recunoscut vinovăția și a solicitat achitarea sa de săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a menționat că referitor la elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, urmează a se reitiera următoarele: obiectul juridic special al infracțiunii analizate are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea sau viața persoanei. Conform art. 2 al Legii privind siguranța traficului rutier, adoptate de Parlamentul Republicii Moldova la 07 iunie 2007, siguranța traficului rutier este starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora. Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal îl reprezintă corpul persoanei. În ceea ce privește următorul element constitutiv al infracțiunii - latura obiectivă are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport; urmările prejudiciabile, care exprimă în decesul unei persoane; legătură cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; mijlocul de săvârșire a infracțiunii - mijlocul de transport. Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă și numai prin imprudență față de urmările prejudiciabile. Ultimul element constitutiv al infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal este subiectul infracțiunii, acesta este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport.

Examinând suportul probator, audiind participanții la proces în raport cu argumentele menționate în cererea de apel, instanța de apel a conchis că probele administrate confirmă vinovăția inculpatului Mircos Vasile în încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat decesul victimei.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de apel a subliniat că prima instanță a pronunțat o sentință întemeiată și a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite

încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, la caz fiind constatată încălcarea pct. 45 subpct. (1) lit. a), b), d) și subpct. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009.

În acest aspect, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a constatat că, situația în trafic rutier la momentul producerii accidentului era periculoasă, datorită condițiilor climaterice și alor factori de care nu a ținut cont inculpatul Mircos Vasile. În primul rând, cât inculpatul, atât și martorii audiați în cadrul examinării cauzei în prima instanță au declarat că, sectorul traseului pe care s-a produs accidentul rutier nu era iluminat, iar afară era întuneric, fiind aproximativ ora 20 și 00 minute. Totodată, martorul Carajev Stanislav fiind audiat în ședința de judecată în prima instanță vizibilitatea în momentul producerii accidentului rutier, nu era una bună, fiind una redusă. La fel, martorul Terzinova Alina, fiind audiată în ședința de judecată în prima instanță a declarat că, în timpul producerii accidentului rutier, afară a început să bureze, dar nu ploua tare. De rând cu aceasta, martorul Carajev Serghei fiind audiat în ședința de judecată în prima instanță a declarat că, în seara producerii accidentului rutier, afară era ceață. Astfel, probele respective combat poziția apărătorului inculpatului Mircos Vasile, avocatul Ahmedov Ruslan relatată în apelul declarat, precum că în momentul producerii accidentului rutier, condițiile climaterice și situație rutieră erau bune. Or, faptul respectiv se combate prin declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată în prima instanță, care nu au fost contestate de către inculpatul și apărătorul său, potrivit art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, instanța de apel a apreciat critic argumentul apărării invocat în apel precum că martorii Carajev Stanislav și Terzinova Alina, au declarat că vizibilitatea în momentul producerii accidentului rutier era aproximativ de la 100 până la 150 de metri. Acest argument nu corespunde adevărului, deoarece în declarațiile depusă în ședință de judecată în prima instanță, martorul Carajev Stanislav a declarat că, când el împreună cu Terzinova Alina s-au pornit din localitate, vizibilitatea era rea și până la 100 de metri. Iar martorul Terzinova Alina, în ședință de judecată în prima instanță nici nu a depus astfel de declarații precum că, vizibilitatea era de 100 până la 150 de metri, declarând că Muntean Vasile era observabil la distanță de până la 70 de metri. La fel, urmează să fie apreciate critic și argumentele apărătorului inculpatului, precum că în procesul-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier a fost indicat că, afară nu era ceață iar traseul era uscat. Or, faptul că în seara respectivă era ceață este confirmat prin declarațiile martorului Carajev Serghei, care nu au fost contestate de partea apărării.

Totodată, referitor la argumentul că traseul era uscat, instanța de apel a reiterat că potrivit declarațiilor martorului Terzinova Alina, afară a început să bureze însă,

până la urmă nu a plouat, ceea ce explică faptul că traseul era uscat. Totodată, cercetarea la fața locului s-a efectuat cu ajutorul luminii farurilor de la automobil.

Astfel, instanța de apel a conchis că în cazul din speță, cu siguranță a fost constatat că, condiții climaterice și situația rutieră nu erau favorabile, ceea ce nu a fost luat în considerație de inculpatul Mircos Vasile la conducerea mijlocului de transport. Mai mult ca atât, în cazul în care potrivit versiunii apărării condiții rutiere erau bune și inculpatul se uita înainte și nu se sustrăgea de la conducerea automobilului, nu este clar cum acesta nu a observat pe Muntean Vasili și bicicleta acestuia, observând totodată luminile automobilului care venea pe banda de contrasens la întâmpinare. Mai mult ca atât, potrivit declarațiilor inculpatului Mircos Vasile, până a observa luminile automobilului care venea pe contrasens la întâmpinare, dânsul se deplasa cu luminile conectate la faza lungă, și este inexplicabil cum în condiții de vizibilitate bună și cu luminile conectate la faza lungă, nu a observat pe Muntean Vasili.

În ceea ce privește argumentul apărării precum că, inculpatul Mircos Vasile nu a admis încălcarea limitelor de viteză stabilite pe sectorul de traseu în care s-a produs accidentul rutier, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a stabilit că, acest fapt nu poate exonera pe inculpatul de la răspundere penală pentru fapta săvârșită. Or, pct. 45 subpct. 1) lit. d) din Regulamentul Circulației Rutiere, imperativ stipulează că, în afară de deplasarea cu respectarea limitelor de viteză, conducătorul mijlocului de transport la alegerea vitezei de deplasare, urmează să țină cont și de situația rutieră, ceea ce la caz inculpatul Mircos Vasile a neglijat. Or, însuși din declarațiile inculpatului rezultă că, după ieșirea din satul Svetlii, acesta a accelerat viteza până la 65 km pe oră, necătând la faptul că se deplasa pe sectorul de traseu fără iluminare și pe timp de ceață, adică în condiții de vizibilitate redusă. Mai mult ca atât, potrivit concluziilor din expertiza judiciară nr. 34/12/1-R-3420 din 25 iulie 2018, inculpatul Mircos Vasile nu a avut posibilitatea tehnică de a evita coliziunea cu Muntean Vasili ce se deplasa cu bicicleta. Faptul respectiv, denotă încă odată că, inculpatul la deplasare a ales viteza ce nu asigură securitatea traficului rutier și participanților acestora. Mai mult ca atât, inculpatul Mircos Vasile a declarat că, după ce a văzut luminile automobilului ce se deplasa pe banda de contrasens, a redus viteza de deplasare însă nesemnificativ, până la 60 km pe oră.

Instanța de apel a reiterat că potrivit probatoriului cauzei penale, s-a constatat că situația rutieră la momentul producerii accidentului rutier, nu era una favorabilă și inculpatul conform Regulamentului Circulației Rutiere, urma să aleagă viteza de deplasare, care ar asigura securitatea traficului rutier și participanților acestora.

Astfel, prima instanță corect a constatat că, respectarea limitelor de viteză admisibilă pe sectorul de traseu unde s-a produs accidentul rutier de către inculpat, nu exonerează pe acesta de răspundere pentru fapta săvârșită.

În același context, instanța de apel a apreciat critic argumentul apărării, că anume acțiunile lui Muntean Vasili de încălcare a Regulamentului Circulației Rutiere, au fost decisive în provocarea accidentului rutier și urmările acestuia.

În combaterea acestui argument al apărării, instanța de apel a menționat că, potrivit declarațiilor martorilor Carajev Stanislav, Carajev Serghei și Terzinova Alina, într-adevăr Muntean Vasili era în stare de ebrietate și se deplasa cu bicicleta neadecvat și haotic. Însă, potrivit declarațiilor acestor martori, alți participanți la trafic totuși îl observau pe Muntean Vasili și îl ocoleau pe acesta, iar martorul Carajev Serghei și a atenționat pe ultimul să nu meargă pe mijlocul carosabilului, ca să nu fie tamponat de vreun automobil. Aceste declarații combat versiunea inculpatului Mircos Vasile, precum că Muntean Vasili a ieșit brusc în fața sa și nu l-a observat, ci din contra demonstrează faptul alegerii incorecte a vitezei de deplasare în condiții rutiere nefavorabile, ceea ce și a produs accidentul rutier și urmările acestuia.

Astfel, instanța de apel a indicat că argumentele invocate în apelul declarat precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei penale în instanța de apel.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului Mircos Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor - *„încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane”*.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Mircos Vasile, instanța de apel a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, care se pedepsește cu închisoare de la 3 până la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea categoriei de pedeapsă inculpatului Mircos Vasile prima instanță a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal - gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei, precum și de scopul pedepsei penale, consfințit la art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, care stipulează că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Astfel, reieșind din faptul că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea pentru săvârșirea căreia a fost condamnat inculpatul, se califică ca fiind o infracțiune gravă, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, nu se află la evidența medicului narcolog

și psihiatru, instanța de judecată a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis.

De asemenea, instanța de apel a menționat că în cadrul examinării prezentei cauze penale, nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante și agravante, potrivit caracteristicii eliberate de la locul de muncă inculpatul Mircos Vasile este caracterizat pozitiv, anterior nu a fost judecat. Reieșind din circumstanțele de fapt ce se refer la personalitatea inculpatului, raportate la gravitatea infracțiunii săvârșite, instanța de apel a subliniat că, prima instanță corect a ajuns la concluzie, că executarea pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului, urmează să fie suspendată condiționat, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 1 an.

În atare împrejurări, instanța de apel a conchis că la stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpatul Mircos Vasile prima instanță nu a admis abateri de la criteriile de individualizare a pedepsei, or, echitatea socială a pedepsei se realizează când față de inculpat se aplică sancțiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor cauzei și personalității acestuia. Un alt scop important al pedepsei penale, este scopul reeducării și resocializării condamnatului, după executarea pedepsei penale stabilite.

Totodată, instanța de apel ținând cont de faptul că, la caz, s-a confirmat vinovăția inculpatului, prima instanță a analizat cerința acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, și corect a dispus încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare la efectuarea următoarelor expertize judiciare:

- *Raport de constatare medico-legală nr. 201811P0175 din 27 martie 2018, în sumă de - 320 lei ;*
- *Raport de expertiză judiciară (medico-legale) nr. 201811C0101 din 01 iunie 2018, în sumă - 2538 lei;*
- *Raport de expertiză judiciară(medico-legală) nr. 201811D0074 din 13 aprilie 2018, valoarea - 320 lei;*
- *Raport de expertiza judiciară (auto-tehnică) nr. 34/12/1-R-3420 din 25 iulie 2018.*

Prin prisma expertizelor efectuate, la caz, prima instanță a calculat că în cadrul examinării cauzei penale au fost suportate cheltuieli de judecată în mărime de 11 105,80 lei la efectuarea rapoartelor de expertiză dispuse de către organul de urmărire penală în vederea întreprinderii tuturor măsurilor prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, care dovedesc vinovăția inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea.

Ținând cont de faptul că rapoartele de expertiză judiciară au fost efectuate după modificările operate de legiuitor la prevederile art. 143 Cod de procedură penală, instanțele de judecată pot da deplină eficiență prevederilor art. 229 alin. (2) Cod de

procedură penală, care acordă posibilitatea de a obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, or, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte o excepție, dar nu regulă, prin urmare, concluzia primei instanțe privind încasarea sumei de 11 105,80 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare din contul inculpatului Mircos Vasile, instanța de apel a apreciat-o drept întemeiată și justificată, prin care au fost respectate cerințele art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Mircos Vasile care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de achitare în privința sa.

În susținerea celor solicitate, inculpatul ca și în cererea de apel indică dezacordul cu aprecierea probelor, invocând că la cauză a fost pronunțată o decizie bazată doar pe presupuneri.

Totodată, recurentul menționează că probele administrate în respectiva cauză penală au primit o apreciere subiectivă și unilaterală în defavoarea acestuia.

De asemenea, inculpatul indică că instanța de apel ca și prima instanță nu au ținut cont de faptul că victima se află într-o stare de ebrietate avansată, iar împrejurările date au o importanță majoră la calificarea acțiunilor acestuia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal remarcă că din textul recursului declarat de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, reiese că apărătorul face referire la temeiurile de declarare a recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, și anume: *o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței de condamnare a inculpatului, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia că sentința atacată este una legală și corectă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate (*a se vedea punctul 4.1. din prezenta decizie*).

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de către recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționând-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate, în consecință, ajungând pripit la concluzia de condamnare inculpatului, instanța de recurs reține următoarele.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate, Colegiul penal conchide asupra faptului că, acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond.

Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică *erorile de drept* comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Cu referire la alegațiile apărării precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în respectiva cauză.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice menționate în rechizitoriu.

Subsecvent, instanța de recurs ordinar relevă că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, și anume, cu referire la lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului (*art. 427 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură penală*) au fost obiect de examinare a cererii de apel în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor

alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO (*a se vedea hotărârea Albert vs România din 16.02.2010*).

Cu referire la temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocat în cererea de recurs de către inculpat, Colegiul penal evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul supus judecării recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor, solicitând achitarea sa de la cele imputate prin rechizitoriu.

Totodată, Colegiul penal reiterează că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, or, materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) și 12) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpatul Mircos Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 aprilie 2022, în propria cauză penală de către inculpatul *Mircos Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la *26 ianuarie 2023*.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan